

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **D., spol. s r. o.**, so sídlom K., IČO: X., zastúpeného *Mgr. Ing. E., advokátkou*, so sídlom S., proti odporcovi: **Fondu národného majetku Slovenskej republiky** so sídlom Trnavská cesta 100, Bratislava, IČO: 17 333 768, v konaní o návrhu na vydanie rozkazu na plnenie, o nesúhlasu krajského súdu s postúpením veci, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci
j e d ô v o d n ý .

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ podal dňa 6.8.2010 na Okresný súd Bratislava II návrh na vydanie rozkazu na plnenie podľa § 174d Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktorým súd uloží odporcovi, aby do pätnástich dní od doručenia tohto rozkazu na plnenie požiadal Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky o vydanie rozhodnutia podľa § 11 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. o vyňatí časti majetku zdravotníckeho zariadenia k tridsiatemu dňu od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozkazu na plnenie, a to v súlade s rozhodnutím Vlády Slovenskej republiky číslo 562/2005 o privatizácii časti zdravotníckeho zariadenia zo dňa 13.7.2005; Názov zdravotníckeho zariadenia: Fakultná nemocnica, Sídlom:, IČO:, časť, K., vymedzenej výstupným formulárom F.1(A)/1 určeného privatizačného projektu, vedeného v evidencii Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky pod číslom 2312, a uhradil navrhovateľovi trovy konania a v prípade, že by bol rozkaz na plnenie zrušený, navrhol vydať rozsudok, ktorým uloží odporcovi povinnosť požiadať Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky o vydanie rozhodnutia podľa § 11 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. o vyňatí časti majetku zdravotníckeho zariadenia k tridsiatemu dňu od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozkazu na plnenie, a to v súlade s rozhodnutím Vlády Slovenskej republiky číslo 562/2005 o privatizácii

časti zdravotníckeho zariadenia zo dňa 13.7.2005; Názov zdravotníckeho zariadenia: Fakultná nemocnica Sídlo:, IČO:, časť, K., vymedzenej výstupným formulárom F.1(A)/1 určeného privatizačného projektu, vedeného v evidencii Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky pod číslom 2312 a uhradiť navrhovateľovi trovy konania.

Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 20.10.2010, č. k. 52C/149/2010-23, vyslovil vecnú nepríslušnosť a spis postúpil Krajskému súdu v Bratislave. Vychádzajúc z podaného návrhu na začatie konania a listín predložených navrhovateľom konštatoval, že sa jedná o vec správneho súdnictva podľa piatej časti O.s.p.. Mal za to, že odporca, ktorým je Fond národného majetku Slovenskej republiky, má síce postavenie právnickej osoby, je oprávnený domáhať sa splnenia svojich práv na súde alebo iných príslušných orgánoch a môže byť žalovaný pre nesplnenie svojich záväzkov alebo iných povinností, avšak v prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha splnenia povinnosti, ktorú mu ukladá zákon č. 92/1991 Zb. a v nadväznosti naň i uznesenie Vlády Slovenskej republiky č. 562 z 13.7.2005. Ide teda o povinnosť, ktorú je odporca povinný splniť na základe zákona ako správny orgán sui generis, a nejde o splnenie povinnosti, ktorá mu vznikla napríklad zo záväzkového vzťahu, do ktorého ako právnická osoba bežne vstupuje. Poukázal na to, že povinnosť požiadať príslušné ministerstvo o vydanie rozhodnutia o vyňatí časti majetku podniku k príslušnému dňu je odporcovi zákonom zverená v rámci výkonu verejnej správy ako jedinému orgánu príslušnému konať na tomto úseku a jeho postupom budú priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy a povinnosti navrhovateľa. Bol toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, pokiaľ ide o povinnosť odporcu požiadať ministerstvo zdravotníctva o vydanie rozhodnutia o vyňatí časti majetku zdravotníckeho zariadenia, nie je vzťahom súkromnoprávnym, navrhovateľ a odporca v tomto vzťahu nevystupujú ako rovnocenné subjekty, preto vec nemôže byť predmetom konania a rozhodnutia v sporovom občianskoprávnom konaní. Dospel k záveru, že miestne príslušným súdom je súd, v obvode ktorého má sídlo správny orgán, ktorého rozhodnutie alebo postup sa preskúmava, v tomto prípade krajský súd, keďže na konanie a rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov resp. o uložení povinnosti správny orgán konať, sú vecne príslušné krajské sudy.

Krajský súd v Bratislave, ktorému bola vec postúpená, predložil ju dňa 1.12.2010 s poukazom na § 104a ods. 3 O.s.p. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, nakoľko s postúpením veci z Okresného súdu Bratislava II nesúhlasil z dôvodu, že zo žalobcom formulovaného petitu ako ani z obsahu samotnej žaloby nevyplýva, že by vo veci bolo vydané rozhodnutie v správnom konaní a v správnom konaní súd nevydáva „rozkaz na plnenie“. Mal preto za to, že

v danom prípade ide o žalobu, ktorá by mala byť prejednaná v občianskoprávnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na rozhodovanie o vecnej príslušnosti (§ 104a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) po prejednaní veci dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Konanie v správnom súdnictve sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou (§ 249 ods. 1 O.s.p.) alebo opravným prostriedkom proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu (§ 250m ods. 1 O.s.p.).

V správnom súdnictve sa možno domáhať aj vyslovenia povinnosti orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť (§ 250t ods. 1 O.s.p.) alebo ochrany proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy (§ 250v ods. 1 O.s.p.).

Náležitosti žaloby v správnom súdnictve sú ustanovené v § 249 ods. 2 O.s.p.. Žaloba musí obsahovať presné označenie rozhodnutia, ktoré žalobca napáda a vyjadrenie, ktoré má súd preskúmať. To znamená vymedzenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie alebo postup správneho orgánu napáda. Žalobca musí zdôvodniť, že rozhodnutím alebo postupom, ktorý napáda, bol ukrátený na svojich právach. Ďalej musí žalobca tvrdiť, že správny orgán pri vydaní napadnutého rozhodnutia porušil zákon, a to tak, že odkáže na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, či už hmotného, alebo procesného práva. Napokon ide o návrh výroku súdu (petit). Navrhovaným petitom je výrok o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Podľa obsahu podania sa navrhovateľ domáha vydania rozkazu na plnenie podľa § 174d O.s.p. a v prípade, že by bol rozkaz na plnenie zrušený, navrhol vydať rozsudok na splnenie povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona (§ 11 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb.) v zmysle § 80 písm. b) O.s.p..

Medzi konaním o splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b) O.s.p. pred okresným súdom a konaním o žalobe resp. o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu a postupu orgánu štátnej správy, konaniu proti nečinnosti a o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy pred príslušným súdom v správnom súdnictve v zmysle § 244 a nasl. O.s.p. je zásadný rozdiel.

V konaní podľa piatej časti O.s.p. v rámci správneho súdnictva môže súd konať a rozhodnúť iba spôsobom ustanoveným v § 250j ods. 1, 2, 3 O.s.p. resp. § 250q ods. 2 O.s.p., § 250t ods. 4 O.s.p. resp. § 250v ods. 4 O.s.p..

V konaní o žalobe, ak dôjde súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, rozsudkom žalobu zamietne. Ak dôjde k záveru, že v správnom rozhodnutí bola vec posúdená po právnej stránke nesprávne, alebo že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je nedostačujúce na posúdenie veci, zruší rozsudkom napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. O opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Súd zruší napadnuté rozhodnutia aj vtedy, ak sa ukáže až na pojednávaní, že sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Ak v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne. Ak v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

Návrh na rozhodnutie vo veci samej je ústredným pojmom a ťažiskom každej žaloby. Predovšetkým v sporovom konaní, ale aj v správnom súdnictve žalobný petit určuje neprekročiteľný program konania a rozhodovania.

Keďže navrhovateľ sa v predmetnom konaní domáha vydania rozkazu na plnenie podľa § 174d O.s.p. a v prípade, že by bol rozkaz na plnenie zrušený, vydania rozsudku na splnenie povinnosti v zmysle § 80 písm. b) O.s.p., a nie žiadneho z vyššie špecifikovaných petitov podľa piatej hlavy O.s.p., súd z tohto žalobného petitu musí vychádzať. V konaní podľa piatej časti O.s.p. však súd o žalobnom návrhu na plnenie rozhodnúť nemôže.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol,

že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 31. januára 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth